

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 22Csp/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117201250
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Dunčková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2117201250.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Q. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, o zaplatenie 16.950,68 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 25.01.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 16.950,68 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,05% ročne zo sumy 12.037,56 od 24.10.2015 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca uviedol, že uzavrel dňa 23.10.2015 Zmluvu o postúpení pohľadávok, postupcom pohľadávky bola Slovenská sporiteľňa a.s. a žalobca bol postupníkom. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 29.03.2011 Zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky (v skratke VOP), na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky s dohodnutými podmienkami, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastával názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. Ďalej k veci žalobca uviedol, že ku dňu postúpenia pohľadávky pohľadávka bola vo výške 16.950,68 Eur, z toho istina 12.037,56 Eur, riadny úrok 4.294,16 Eur, úrok z omeškania 520,92 Eur a ostatného príslušenstva, poplatkov 98,04 Eur. žalobca po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady. U nároku na úrok z omeškania žalobca odkázal na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď si ho uplatnil od 24.10.2015, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Žalobca k žalobe pripojil zmluvu o splátkovom úvere, všeobecné obchodné podmienky, oznámenie o postúpení pohľadávky, podací hárok s odoslaním oznámenia o postúpení pohľadávky, zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, fotokópia obálky, špecifikáciu postúpenej pohľadávky, pokus o zmier.

3. Žalobca na výzvu súdu podaním zo dňa 04.07.2018 doplnil žalobu, pričom uviedol, že dňa 29.03.2011 právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej

poskytol žalovanému úver vo výške 13.500,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť s úrokovou sadzbou vo výške 14,90% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 228,52 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.04.2011 a s konečnou splatnosťou dňa 20.03.2021. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť poplatok za správu úveru vo výške 2,99 Eur, poplatok za poskytnutie úveru vo výške 239,- Eur. Dňa 23.10.2015 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu pohľadávku v celkovej výške 16.950,68 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 12.037,56 Eur, riadneho úroku 4.294,16 Eur, poplatkov vo výške 98,04 Eur a z úroku z omeškania vo výške 520,92 Eur. Istina vo výške 12.037,56 Eur pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatkov a zo zmluvných úrokov. Žalovaný dňa 29.03.2011 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 13.261,- Eur a žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 5.972,86 Eur, pričom z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 1.992,94 Eur, na poplatky bola započítaná suma vo výške 508,27 Eur, na riadny úrok suma vo výške 3.469,81 Eur a na úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 1,84 Eur. Poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky v celkovej výške 92,88 Eur sú v platobnej histórii označené ako „Zaučtovanie poplatku s kapitalizáciou“. Zmluvný úrok v celkovej výške 676,62 Eur je v platobnej histórii označený ako „Zaučt. riadnych úrokov s kapitalizáciou“ a vyčíslený je za príslušné obdobie (kalendárny mesiac). Istina tak predstavuje súčet položiek „Bezhot. čerpanie úveru“ + „Zaučtovanie poplatku s kapitalizáciou“ + „Zaučt. riadnych úrokov s kapitalizáciou“ mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (13.261,- Eur + 61,96 Eur + 676,62 Eur - 1.992,94 Eur = 12.037,56 Eur). Riadny úrok vo výške 4.294,16 Eur, ktorý si žalobca v tomto konaní uplatňuje je vyčíslený za príslušné obdobie (kalendárny mesiac) pri úrokovej sadzbe vo výške 14,90% ročne z neuhradenej istiny. Zmluvný úrok v celkovej výške 7.763,97 Eur je v platobnej histórii označený ako „Splátka úveru - riadny úrok“ a z úhrad žalovaného bola na riadny úrok započítaná suma vo výške 3.469,81 Eur a tak na riadnom úroku zostala neuhradená suma vo výške 4.294,16 Eur. Poplatky boli žalovanému boli vyúčtované v zmysle čl. II. bodu 1 Zmluvy za upomienky a poplatky za poistenie v celkovej výške 606,31 Eur, ktoré sú v platobnej histórii označené ako „Splátka úveru - poplatok“ a predstavujú nasledovné položky: poplatok za poskytnutie úveru vo výške 239,- Eur, 22 x poplatok za vedenie účtu vo výške 2,99 Eur = 65,78 Eur, 7 x poplatok za poistenie vo výške 7,73 Eur = 54,11 Eur, 15 x poplatok za poistenie vo výške 7,78 Eur = 116,70 Eur, 4 x poplatok za poistenie vo výške 7,68 Eur = 30,72 Eur, 4 x poplatok za upomienku vo výške 25,- Eur = 100,- Eur. Z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 508,27 Eur, a tak na poplatkoch zostala neuhradená suma vo výške 98,04 Eur. Úrok z omeškania vo výške 520,92 Eur predstavuje súčet zmluvného úroku z omeškania vo výške 361,41 Eur a zákonného úroku z omeškania vo výške 159,51 Eur, úrok z omeškania zmluvný vo výške 361,41 Eur, zmluvný úrok z omeškania bol vyčíslený na sumu v celkovej výške 363,25 Eur je v platobnej histórii označený ako „Splátka úveru - úrok z omeškania zmluvný“ a vyčíslený je za príslušné obdobie (kalendárny mesiac) vo výške 5% ročne z výšky omeškaných splátok. Úrok z omeškania zákonný vo výške 159,51 Eur bol žalovanému vyúčtovaný v celkovej výške 159,51 Eur, v platobnej histórii označený ako „Splátka úveru - ODR“ + „Splátka úveru - ODS“ + „Splátka úveru - ODT“. Celkový úrok z omeškania tak predstavuje sumu v celkovej výške 520,92 EUR, pričom pozostáva zo zmluvného úroku z omeškania vo výške 361,41 Eur a zo zákonného úroku z omeškania vo výške 159,51 Eur. Žalovaná suma tak predstavuje sumu v celkovej výške 16.950,68 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 12.037,56 Eur, riadneho úroku 4.294,16 Eur, poplatkov vo výške 98,04 Eur a z úroku z omeškania vo výške 520,92 Eur.

4. Žalovaný, ktorému bola žaloba doručená postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok ďalej len „CSP“) sa nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom založených listinných dôkazov, žalobou zo dňa 13.12.2016, zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.03.2011, Všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2015, podacím hárkom, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.09.2015, pripojenou doručenkou, výzvou k úhrade zo dňa 08.09.2015 (predloženou na pojednávaní), zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 23.10.2015, prílohou č. 1 k zmluve, pokusom o zmier zo dňa 24.11.2016, ako aj s obsahom celého spisového materiálu, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného v zmysle § 180 CSP a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

6. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.03.2011 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka poskytla žalovanému ako dlžníkovi spotrebný úver bezúčelový vo výške 13.500,- Eur s fixnou úrokovou sadzbou vo výške 14,90 %. Dlžník sa zaviazal úver splácať v 120 mesačných splátkach po 228,52 Eur splatných 20. dňa v mesiaci, Ročná percentuálna miera nákladov bola v zmluve uvedená vo výške 17,17 %, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.03.2021. V

Zmluve o splátkovom úvere časť I., článok I., bod 9. sa uvádza, že ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, uplatniť si svoje práva na rozhodcovskom súde, na všeobecnom súde, vymáhať pohľadávku formou exekučného konania, poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

7. Zo Všeobecných obchodných podmienok bodu 19.16 vyplýva, že klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, splatné, nesplatené, premlčané alebo nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.

8. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 23.10.2015 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpila EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803 ako postupníkovi pohľadávky uvedené a špecifikované v Prílohe č. 1 k Zmluve. V článku IV. bod 4.2. písm. d) postupca (banka) výslovne potvrdzuje, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

9. Z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 23.10.2015 vyplýva, že predmetom postúpenia je pohľadávka číslo účtu XXXXXXXXXX, názov Q. N., Q.. Č.. XXXXXXXXXX, dátum uzavretia úverovej zmluvy 29.03.2011, splatnosť 20.03.2011, poskytnutá suma 13.500,- Eur, zostatok pohľadávky 16.950,68 Eur, istina celkom 12.037,56 Eur, počet dní omeškania 853, dátum poslednej úhrady 20.06.2013, zosplatenie dátum 29.09.2015.

10. Z Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 30.10.2015 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca oznámila žalovanému, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzatvorenej dňa 23.10.2015 postúpila pohľadávku žalobcovi ako postupníkovi. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému odoslané.

11. Z výzvy k úhrade zo dňa 09.09.2015, predloženej žalobcom na pojednávaní dňa 27.11.2019 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 5.950,99 Eur, nakoľko je v omeškaní so splácaním pohľadávky ku dňu 08.09.2015. Výzva bola odoslaná právnym predchodcom žalobcu dňa 10.09.2015 na adresu žalovaného a dňa 06.10.2015 sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote právnemu predchodcovi žalobcu. .

12. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 30.09.2015 vyplýva, že právny predchodca žalobcu týmto žalovanému oznamuje, že vyhlasuje mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 29.09.2015 a žiada o okamžité uhradenie sumy 16.791,17 Eur do 15 dní Z priloženej doručky vyplýva, že žalovaný predmetnú zásielku neprevzal a táto sa právnemu predchodcovi žalobcu ako neprevzatá vrátila.

13. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

20. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

23. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

25. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

26. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

27. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

28. Podľa § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu

tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

29. Podľa § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri každom obchode požadovať preukázanie totožnosti klienta okrem obchodov uvedených v odseku 4; pri každom obchode je klient povinný vyhovieť každej takejto žiadosti banky alebo pobočky zahraničnej banky. Vykonávanie obchodu so zachovaním anonymity klienta banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné odmietnuť.

30. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka (právny predchodca žalobcu) a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 29.03.2011 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej medzi nimi vznikol záväzkový vzťah, obsahom ktorého bol záväzok Slovenskej sporiteľne a.s. poskytnúť žalovanému úver v dojednanej výške a záväzok žalovaného tento vrátiť v splátkach a zaplatiť úroky a dohodnuté poplatky. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 20.03.2021. Žalovaný svoju povinnosť porušil. Pre prípad takéhoto porušenia zmluvy bola banka v zmysle bodu 8.1 písm. a) všeobecných obchodných podmienok účinných od 01.01.2015 (bodu 7.6.1 písm. a) VOP účinných od 01.08.2002) oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, vypovedať zmluvu o úvere alebo od nej odstúpiť, započítať pohľadávku z úveru voči pohľadávke klienta voči banke alebo zastaviť poskytnutie alebo čerpanie úveru. Právny predchodca žalobcu (banka) žalovanému listom zo dňa 30.09.2015 oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru dňom 29.09.2015. Zásielka bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 01.10.2015 (vyplýva z pečiatky na obálke). Zásielku obsahom ktorej bolo toto oznámenie si žalovaný neprevzal, zásielka sa právnenému predchodcovi žalobcu vrátila ako neprevzatá. Podľa bodu 10.3 VOP pri doručovaní písomnosti v poštovom styku sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní, a to aj vtedy ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa vráti nedoručená zásielka. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 23.10.2015 právny predchodca žalobcu predmetnú pohľadávku postúpil na žalobcu a zároveň listom zo dňa 30.10.2015 túto skutočnosť oznámil žalovanému.

32. Predmetnú zmluvu o splátkovom úvere súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom. Právny vzťah medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnymi predpismi, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) aj napriek tomu, že žalobca uviedol v návrhu, že zmluva obsahuje všetky znaky a náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka. V danom prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú sa subsidiárne vzťahuje Občiansky zákonník a zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách.

33. Súd sa v konaní najprv zaoberal vecnou legitimitáciou sporových strán. Preskúvanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta.

Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy žalobca ako strana sporu civilného súdneho konania je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, ktorý je aktívne vecne legitímovaný a na druhej strane je žalovaný, ktorý je subjektom hmotnoprávnej povinnosti, ktorý je pasívne vecne legitímovaný.

34. Je potrebné zdôrazniť, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom konania je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. V danom prípade je nesporné, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka z bankového úveru, preto postúpenie pohľadávky z banky na „inú osobu“, a to aj osobu, ktorá nie je bankou, je možné realizovať len v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Aj keď teda na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ustanovenie § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, pri bankových úveroch je potrebné aplikovať aj § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky ako i identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky. Tiež je nutné dodať, že v prípade bankových úverov § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru. Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách hneď v prvej časti prvej vety totiž vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku a táto výzva je potom jedným zo zákonných predpokladov platného postúpenia pohľadávky z banky na inú osobu. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť súčasne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Pripustením opačnej argumentácie by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek „živý“ (nesplatený) úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS, čo by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom.

35. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že predmetom postúpenia z banky na nebankovú spoločnosť môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti. Zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku, s ktorým bol v omeškaní nepretržite 90 dní, keďže z vyššie citovaného ustanovenia zákona o bankách vyplýva, že predmetom postúpenia z banky na nebankovú spoločnosť môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti. Potom možno konštatovať, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka (bližšie pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018). Obdobný právny názor bol prezentovaný aj v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, v zmysle ktorého v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade zákona o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 Občianskeho zákonníka alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpore so zákonom (§39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.

36. Súd mal vykonaným dokazovaním za nesporne preukázané, že právny predchodca žalobcu síce listom zo dňa 30.09.2015 adresovaným žalovanému oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru dňom 29.09.2015, ale výzva bola realizovaná len 23 dní pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015. Obdobná je situácia aj za predpokladu, ak by súd vzal do úvahy výzvu právneho predchodcu žalobcu predloženú žalobcom až na pojednávaní ktorou dňa 09.09.2015, odoslanou na adresu žalovaného dňa 10.09.2015 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 5.950,99 Eur (ku dňu 08.09.2015, splatné splátky úveru), keď táto výzva bola opäť realizovaná len 43 dní pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 23.10.2015. Žalobca síce tvrdil, že žalovaný bol v omeškaní s

plnením 20.07.2013 a počas obdobia omeškania žalovaného s plnením jeho dlhu ho právny predchodca žalobcu opakovane vyzýval na úhradu pohľadávky, túto skutočnosť však žalobca v konaní nepreukázal, resp. nepreukázal, že by žalovaný bol na úhradu pohľadávky vyzvaný v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v citovanom ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách, je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle ustanovenia § 132 ods. 1 CSP tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Z uvedeného potom vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako právny predchodca žalobcu (banka) ako postupca postúpila žalobcovi ako nebankovému subjektu nesplattnú pohľadávku, s ktorou síce bol žalovaný v omeškaní 853 dní, avšak žalobca nepreukázal, že právny predchodca žalobcu ako banka žalovaného písomne vyzval na zaplattenie peňažného záväzku, s ktorým bol žalovaný nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Nebol teda preukázaný základný, zákonom vyžadovaný, predpoklad platného postúpenia predmetnej pohľadávky na žalobcu. Zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalobcom je tak v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., a teda v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Z uvedených dôvodov tak žalobca nemohol platne nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom, a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovaného ako dlžníka z predmetnej úverovej zmluvy uspokojenie žalovanej pohľadávky. Nakoľko v konaní nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, súd žalobu zamietol.

37. Súd v ďalšom podporne poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/69/2018-118 zo dňa 14.11.2018, prípadne aj rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/294/2017-137 zo dňa 11.09.2018, v ktorých sa odvolací súd zaoberal obdobnou situáciou, teda postúpením pohľadávky z banky na nebanku a následnou aktívnou legitímáciou žalobcu (postupníka).

38. Súd k tvrdeniam žalobcu, a teda že v zmysle ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách s poukazom na bod 19.16 VOP a čl. 1 bod 9 Zmluvy si banka s klientom môžu dojednať vzájomné práva a povinnosti odchylné od ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách uvádza, že zadenovanie podmienok, za ktorých môže banka pristúpiť k postúpeniu pohľadávky (v rámci bankového zákona) je z povahy veci úpravou, ktorej zmyslom (účelom) je to, že bez plnenia takýchto podmienok k postúpeniu prísť nemôže (nesmie). Ak sa strana nespráva spôsobom výslovne stanoveným zákonom a koná jednoznačne v jeho rozpore v neprospech spotrebiteľa je takéto konanie potrebné považovať za zakázané, a teda aj odporujúce zákonu a tak v konečnom dôsledku neplatné (bližšie pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/88/2017 zo dňa 05.06.2018).

39. Vyhlásenie právneho predchodcu žalobcu (banky) v článku IV. bod 4.2. písm. d) v zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 23.10.2015, kde postupca (banka) výslovne potvrdzuje, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je len vyhlásením postupcu (banky) voči postupníkovi (žalobcovi), ktorý je samostatným zodpovednostným vzťahom medzi účastníkmi zmluvy o postúpení pohľadávok. V žiadnom prípade len vyhlásenie právneho predchodcu žalobcu nerobí jeho tvrdenie pravdivé, keď súd na základe vykonaného dokazovania, mal jednoznačne za preukázané, že k postúpeniu pohľadávky nedošlo v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, pre nedodržanie lehoty najmenej 90 kalendárnych dní na postúpenie pohľadávky z banky na nebanku v spotrebiteľskom vzťahu.

40. Nemožno dať za pravdu žalobcovi, že otázka či došlo k postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu je otázkou skutkovou a keďže žalovaný nepoprel žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu v zmysle § 151 CSP je táto skutočnosť nespornou. Súd v tomto smere poukazuje svoje závery uvedené v bode 33. tohto rozsudku, kde už uviedol, že legitímáciou sporových strán sa súd zaoberá ex offio, teda aj bez toho, aby niektorá zo strán sporu túto skutočnosť namietala. Aj napriek tomu, že žalovaný nebol v konaní aktívny, k žalobe sa žiadnym spôsobom nevyjadril a žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nepoprel, súd sa aktívnou legitímáciou musel zaoberať z úradnej moci a s tým súvisiacou platnosťou postúpenia žalovanej pohľadávky právny predchodcom žalobcu na žalobcu.

41. Ďalšie tvrdenia žalobcu nepovažoval súd za relevantné a týmto sa už nezaoberal, nakoľko mal za to, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

42. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

46. Podľa Čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

47. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP a žalovanému, ktorý bol v konaní plne úspešný nárok na náhradu trov konania nepriznal. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania a konštatovaní úspechu žalovaného v konaní vychádzal zo skutočnosti, že žaloba žalobcu bola zamietnutá, čo znamená úspech žalovaného v konaní. Žalovaný by teda mal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko ale žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal. Súd postupoval v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t. j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, keď bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t. j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z.).